

MYŠÁRNÍK

MYŠÁRNÍK

Č. 3

Listopad-Prosinec 2013

5. ročník

Den otevřených dveří

60 let základního vzdělávání na naší škole

Obsah tohoto čísla

DOD	1
Návštěva MŠ	15
Sport	16
Filmová nabídka	17
Adventní dílny	19
Vánoční tradice	20
Brloh	23

Tento školní rok si připomínáme 60 let od okamžiku, kdy naše škola začala poskytovat základní vzdělání svým žákům. Ve dnech 13. a 16. listopadu proběhly Dny otevřených dveří, které měly na tuto významnou událost upozornit. Škola byla slavnostně vyzdobena, potkávala se v ní přítomnost s minulostí, návštěvníci mohli zalistovat starými kronikami, prohlédnout si fotografie nebo jen tak procházet školní budovou a srovnávat, jak to ve škole vypadalo tenkrát a jak to v ní vypadá nyní. Do naší školy přišlo velké množství nejen bývalých absolventů a my v tomto čísle přinášíme takové malé ohlédnutí za touto, myslíme si, velmi zdařilou akcí.

Celý tento příspěvek začneme **zápisy z Knihy návštěv**, do které své postřehy napsali bývalí žáci, jejich rodiče nebo třeba paní učitelka Skalická, která je v současnosti na mateřské dovolené.

Výuka na této škole mi přinesla hodně pozitivních informací do reálného života. Za vše děkuji.

Paní Stejskalová

Milé, pěkné, dojemné...prostě pohlázení na duši...Prezentace pana učitele Navrátila je velmi zdařilá, výběr hudby na výbornou. Přeji škole mnoho úspěchů.

Paní Roušarová

Je super vidět, že vše funguje tak, jak má. Ráda jsem viděla známé tváře a popovídala jsem si s oblíbenými učiteli. Máte to tu moc hezké. Škoda, že my jsme museli řešit plevel na záhonech a nyní si děti můžou hrát na hřišti. Co dělat, doba je jiná. Trochu závidím. Byla to tu skvělá léta.

Olga Částková

Zavzpomínala jsem si na tuto školu, kde jsem v roce 1953 nastoupila do 8. B – hodně se to tu změnilo k lepšímu, je to zde moc příjemné. Mnoho úspěchů do dalších let vám i vaší škole přeji.

Anna Richterová

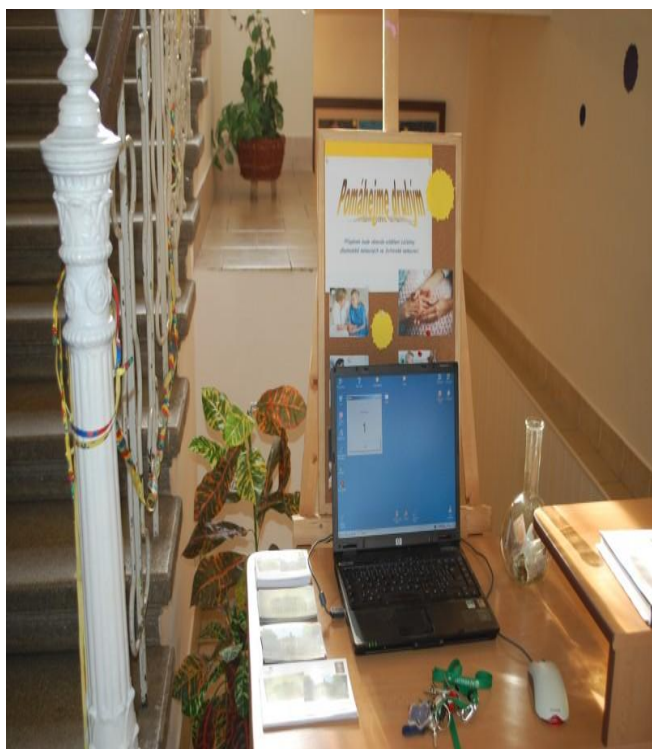
Jsmo moc rády, že jsme chodily na tuto základku, protože jsme se tady potkaly a jsme skvělé kamarádky dodnes.

Mírka Najmonová a Iva Šandová

Krásné to tu máte.

Jitka a Máťa Skaličtí

Jenom vyzdobit a slavnostně obléknout školu dalo jistě hodně práce. Ale protože se do přípravy zapojili všichni učitelé a mnozí žáci, výsledek byl velmi zdařilý. Ostatně posuďte sami. Přinášíme pár záběrů, jak to ve škole vypadalo před příchodem návštěvníků.

Výtěžek z dobrovolného vstupného a z prodeje triček s logem naší školy bude věnován oddělení Léčebny dlouhodobě nemocných ve Svitavách.

Pro návštěvníky bylo připraveno v improvizované kavárničce malé občerstvení, které připravili žáci a žákyně naší školy.

Panely s informacemi z minulých let ocenili zejména ti starší.

A takhle to vypadalo v naší školičce, když se začala plnit prvními návštěvníky.

Naši Myšárnu navštívili i bývalí učitelé.

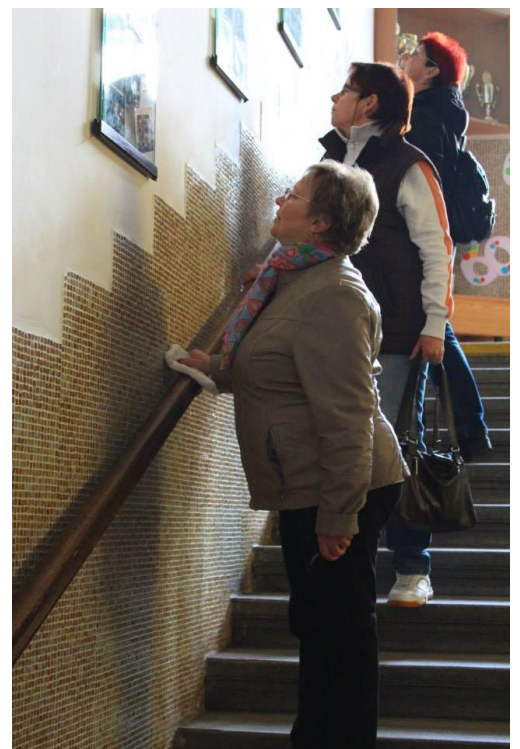

Také bývalí deváťáci přišli zavzpomínat...

...a vyzkoušet hlasovací zařízení...

Každá i dobře připravená akce má svůj konec. A tak nám nezbývá než se těšit na další rok a na další Den otevřených dveří.

Zajímalo nás, proč si mnozí vybrali naši školu k návštěvě, a tak jsme jim položili následující otázky.

1. Proč jste se rozhodli navštívit naši školu ?

- *Kamarád mi zavolal a rozhodli jsme se zavzpomínat.*
- *Protože moje dcera nastupuje příští rok do této školy, tak jsem se chtěla podívat, do čeho jde.*
- *Protože jsem sem v letech 1979-1987 chodil.*
- *Chtěl jsem zavzpomínat a prohlédnout si fotky ze starších dob.*
- *Protože jsem sem osm let chodil.*
- *Studují zde moje dvě děti.*
- *Při příležitosti vašich oslav jsem si návštěvu školy nemohl nechat ujít. Přišel jsem zjistit, kolik se tady toho změnilo.*

2. Byli jste se podívat na nějaké z vyučovacích hodin?

- *Ne, chodil jsem sem, takže vím, jak to tady asi probíhá.*
- *Ne, ale chystám se.*
- *Ano, byli jsme se podívat na hodinu matematiky ve třetí třídě.*
- *Ano, a moc se nám to líbilo.*

3. Líbí se vám výzdoba školy ?

- *Ano. Když srovnám výzdobu v letech, kdy jsem sem chodil já, teď je to obrovský pokrok.*
- *Jistě, výzdoba je moc povedená. Oceňuji práci dětí i učitelů.*
- *Ano. Máte ji moc hezkou.*
- *Zatím jsem si ji nestihl moc prohlédnout, ale už od pohledu je to velice precizní práce.*
- *Já nemám umělecký cit, ale myslím, že je pěkná.*

4. Chybí zde podle vašeho názoru nějaká učebna?

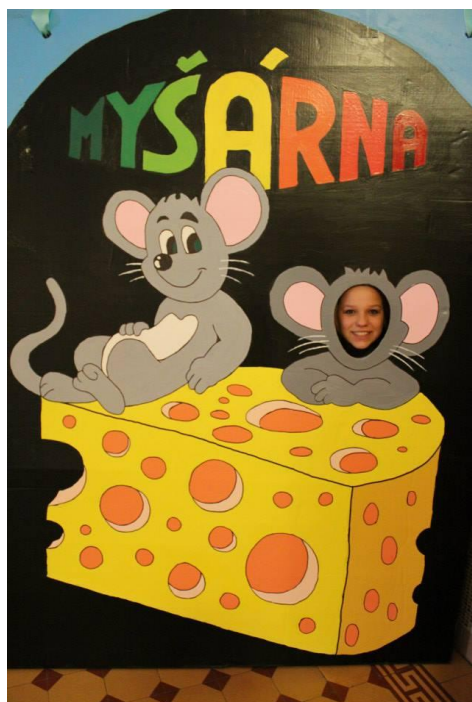
- *Zatím, co jsem viděl, tak určitě ne.*
- *Podle mého názoru pan ředitel zajistil, aby zde bylo vše.*
- *Myslím, že si nemůžete stěžovat. Spoustu se toho zde změnilo, a to především k lepšímu.*
- *No, mně osobně tady chybí nějaká velká výtvarná dílna, kde by si děti mohly vyrábět třeba ze dřeva, ale jinak asi nic podstatného nepostrádám.*

5. Chodili jste na naši školu? Co se zde změnilo od vašich dob?

- *Chodili jsme sem před lety. Největší změnou jsou rozhodně interakční tabule.*
- *Ano. Za největší změnu považujeme šatny ve sklepě. Jsme rádi, že také boj za šatní skříňky nebyl úplně marný. Ty tady přibýly a je to o dost lepší.*
- *Ano, asi před deseti lety. Máte úžasnou výzdobu. Pěkné obrázky, syté barvičky, spoustu nových věcí.*
- *Tak nejvíc se asi změnil učitelský sbor (smích) a jinak přibýly např. interakční tabule.*
- *Ne, ale chodily sem moje děti. Když jsem je chodívala vyzvedávat, všímala jsem si úplně nevyhovující družiny, to dnes se tady děti musí mít jak v bavlnce. To se hodně změnilo.*
- *Ano. No, chybí tady automaty (smích), přibýly skříňky a také noví učitelé, ale jinak celkem nic.*

6. Jste spokojeni s přístupem k výuce?

- *Ano, jsme.*
- *Jsme velice rádi za báječné učitele, kteří zde učí.*
- *Samozřejmě, a kvality se každým rokem zvětšují.*
- *Ano, učitelé jsou moc milí a učivo žákům podávají hravě. To musíme ocenit.*

Redakční rada

Návštěva mateřských školek

V říjnu letošního školního roku navštívili naši deváťáci Mateřskou školku na ulici Milady Horákové a Mateřskou školku na ulici Československé armády, kde malým dětem zazpívali písně z pohádek. Někteří žáci si dokonce s sebou přinesli hudební nástroje a zahráli na ně. Jana Dynková hrála na housle, Veronika Roušarová na flétnu, Martin Gestinger na trubku a Jan Král na saxofon. Podle reakcí dětí se hudební pásmo velmi líbilo.

Položili jsme dětem 5 otázek a vybrali odpovědi, které se nejvíce opakovaly.

1. Těšíte se do školy?

Ano!!!

2. Jaká je vaše nejoblíbenější pohádka?

Červená Karkulka, Princové jsou na draka, Šmoulové, Saxana.

3. Líbilo se vám naše vystoupení?

Ano! ☺

4. Jaká písnička se vám z našeho hudebního pásma líbila nejvíce?

Saxana, Buchet je spousta.

5. Chtěli byste hrát také na nějaký hudební nástroj? Na který?

Na kytaru, trubku a na klavír.

Zdeněk Fric
Verča Roušarová

Sport

Obvodní kolo ve florbalu 8. a 9. tříd – chlapci

V pondělí 25. listopadu proběhlo ve svitavské hale obvodní kolo ve florbalu. Naši školu reprezentovali Tomáš Češka, Zdeněk Fric, Štěpán Hlaváček, Michal Maruš a Petr Šplíchal z 9. třídy a Jaroslav Dvořák, Miroslav Havran, Roman Chodil, Adam Kopecký, Adam Oulehla a Petr Čtverák z 8.A a 8. B. Sportovního doprovodu se tentokrát zhostil pan učitel Šlimar. Byli jsme rozděleni do dvou skupin po čtyřech týmech. V naší skupině jsme dva zápasy vyhráli, a to s týmem ze ZŠ Sokolovské (5:0) a se ZŠ z Březové nad Svitavou (5:0), ale prohráli jsme se ZŠ Opatov (0:2). Nakonec se nám přece jen podařilo postoupit do finále, kde jsme bohužel podlehli ZŠ Felberově (1:3).

Obvodní kolo ve florbalu 6. a 7. tříd – chlapci

Dne 12. listopadu se také chlapci ze 6. a 7. třídy zúčastnili obvodního kola. Školu reprezentovali O. Husák, V. Jakubec, L. Jansa, V. Macků, J. Navrátil, M. Spěvák, M. Vergl, F. David ze 7. třídy a K. Pikovský, P. Bolcár a D. Mífek ze 6. třídy. 9 družstev bylo rozděleno do 3 skupin po třech. Nám se podařilo ve skupině vyhrát po vítězstvích nad ZŠ Sokolovskou (3:1) a ZŠ Opatov (2:1). Postoupili jsme spolu s ostatními vítězi skupin do finále. V prvním finálovém zápase jsme remizovali s Gymnáziem Svitavy 1:1 a druhý jsme prohráli se ZŠ Riegrova 1:2. Naše družstvo tedy na tomto turnaji nakonec obsadilo dělené druhé místo.

Obvodní kolo ve florbalu 8. a 9. tříd – dívky

Dne 28. listopadu se konalo obvodní kolo ve florbalu dívek. Na tomto zápase bylo 5 družstev. Naše tvořily J. Dynková, A. Pavlišová, K. Udržalová, K. Vanišová, P. Kučerová, K. Kulíšková z 9. třídy a V. Ettlová, P. Kinclová, M. Bolcárová a M. Mífková z našich osmiček. První zápas dívky hrály se ZŠ Felberova a vyhrály 4:1. Druhý zápas také vyhrály se ZŠ Sokolovskou (3:0). Třetí zápas byl velice namáhavý a těžký, po dlouhých 15 ti-minutách naše hráčky zvítězily 1:0 nad Gymnáziem Svitavy. Poslední zápas se hrálo se ZŠ Riegrovou, kde ale nečekaně prohrály 3:1. Následovala chvíle napětí, kdo postoupí do dalšího kola. A byly to naše žáčky, které nás budou 13. prosince reprezentovat v okresním kole v Moravské Třebové.

Štěpán Hlaváček
Michaela Bolcárová

Filmová nabídka

HOBIT ANEB CESTA TAM A ZASE ZPÁTKY

Jelikož se do kin neodvratně blíží druhé pokračování filmu Hobit podle předlohy veleúspěšné knihy Hobit aneb Cesta tam a zase zpátky, rozhodli jsme se vás s tímto dílem seznámit.

Hobit je příběh o Bilbovi, hobitovi ze dna pytle, který postupem času z neposedného hobitího chlapce vyzrál do dospělého hobita. Přestal dlouho pobývat venku a chytat světlušky, přestal i vyhledávat po lesích elfy a docela dobře zdomácněl. Začal lpět na svém starožitném nádobí, na svém pohodlném křesle, ba dokonce i na kapesnících. Ovšem vše se změní, když se u jeho dveří objeví čaroděj Gandalf. Po krátké rozpravě o počasí a vzpomínkách na staré časy se Gandalf rozhodl, že Bilbo je perfektním lupičem a že ho vezme na dobrodružnou výpravu. To se ovšem Bilbovi nelíbilo, a tak na něj Gandalf připravil lest. Aniž by to Bilbo tušil, za jeho vraty se schylovala velká mračna. No, vlastně to nebyla ani tolik mračna jako spíš stíny, a ani tak velké nebyly. Byla to skupina třinácti trpaslíků, která mu vtrhla do jeho skromného hobitího příbytku a snědla vše, co našla. Byla to skupina, která mířila za dobrodružstvím a pro kterou Gandalf vybral Bilba jako lupiče. Přes počáteční rozepře a nedůvěru se Bilbo nakonec nechá přemluvit a na výpravu za ztraceným trpasličím domovem se nakonec vydá. Cestou zažije všech patnáct členů opravdové a plnohodnotné dobrodružství, jako například souboj s obry, průchod velmi Temným hvozdem či konfrontaci se samotným drakem Šmakem, který se v bájném trpasličím království usídlil.

Hobit aneb Cesta tam a zase zpátky je přenádherná kniha pro čtenáře jakéhokoliv věku a ani nové filmy, pod vedením režiséra Petera Jacksona, si nenechte ujít. První z nich byl natočen minulý rok, druhý nás bude těšit už letos o Vánocích a třetí závěrečný díl budeme moci zhlédnout v létě roku 2014.

Martin Gestinger

GRAVITACE

Dnes pro vás máme recenzi filmu Gravitace. Děj filmu se odehrává v blízké budoucnosti (přelom roku 2014 a 2015), kdy je do vesmíru vyslán tým, který má za úkol údržbu Hubbleova vesmírného dalekohledu. Tento, zdánlivě lehký úkol se ovšem zvrtné, když k posádce doletí úlomky z nedávno odstřeleného ruského satelitu. Tyto úlomky roztrhají jejich raketoplán Explorer a zahubí všechny, kromě lékařské inženýrky Ryan Stoneové a vesmírného veterána Matta Kowalskyho. Ovšem i oni mají starosti až nad helmu skafandru, neboť doktorka Stoneová je unášena pryč od trosk Exploreru a Kowalski za ní musí pomoci manévrovací jednotky (takového vesmírného létajícího batohu) doletět a připoutat ji k sobě lanem. To se mu naštěstí povede a spolu s doktorkou se musí vydat na cestu vstříc temným vesmírem, aby se dostali zpět na Zemi. A protože raketoplán Explorer je poničen, musí najít jiný způsob, jak doputovat domů. Ovšem, když si všimnou jejich stavu kyslíku, stane se z již už dost perné situace hra o čas.

Mně osobně se Gravitace velmi líbila a doporučil bych ji všem, ať už jste fandý filmů odehrávajících se ve vesmíru, či nikoliv. A pokud chcete mít požitek z filmu ještě větší, můžete na něj zajít, tak jako v případě mé osoby, také do 3D kina.

V hlavních rolích se představili Sandra Bullock jako doktorka Ryan Stoneová a George Clooney jako Matt Kowalsky.

Martin Gestinger

Adventní dílny

Protože jsme se rozhodli vydat dvojčíslo listopad – prosinec, tak se můžeme také ohlédnout za letošními adventními dílnami, které na naší škole proběhly již po několikáté, ale teprve potřetí v sobotním termínu. Žáci měli možnost vyrobit sobě nebo svým blízkým nějakou maličkost pod stromeček nebo jen tak strávit ve škole příjemné dopoledne a poznat své učitele tak trochu z jiné stránky. V sobotu 7. prosince se tedy na půdě Myšárny sešli ti, kteří se rozhodli ukázat, jak jsou šikovní. Nabídka byla opět velmi široká. Od výrobků z Fimo hmoty přes vánoční svíčky, sněhové koule, zdobené perníčků, vánoční přání až k výrobkům z keramiky. Každý si mohl vybrat, co je jeho srdci nejbližší, a tvořit a tvořit...Pokud se z těchto rukodělných aktivit zrodil nějaký ten dáreček, určitě jeho tvůrce hřál pocit, že jde o dílo naprosto originální a nenapodobitelné.

Vlasta Kosková

Vánoční tradice

V této rubrice bychom vám chtěli připomenout některé známé i méně známé vánoční tradice. Sami můžete posoudit, zda jste si je doma vyzkoušeli, nebo ne.

VÁNOČNÍ STROMEK

Neodmyslitelný vánoční stromeček je z historického hlediska tradicí velmi mladou. Poprvé se v českých zemích objevil vánoční stromeček počátkem předminulého století v roce 1812. Ve svém bytě v Praze-Libni jej v salonu nazdobil ředitel Stavovského divadla Jan Karel Leibich. Štědrovečernímu stolu, k němuž pozval herce a jejich manželky, vévodila jedle s ozdobami a svíčkami. Vzbudil opravdu velkou pozornost a pověst o něm se rozeběhla celou Prahou. Již příští rok se objevil v mnoha měšťanských domácnostech.

Na vesnici se začal šířit až téměř o sto let později. První zmínky jsou z počátku dvacátého století z Valašska. Ovšem ještě stále to nebyl stromek takový, jaký ho známe dnes. Na vesnicích se zpravidla zavěšoval nad štědrovečerní stůl špičkou dolů a zdobil se převážně jablky, ořechy, později i perníčky.

SKOŘÁPKOVÉ LODIČKY

Poetickým zvykem, který upoutá (nejen) každé dítě, je pouštění lodiček z ořechových skořápek. Několik vlašských ořechů se rozpůlí a do vyprázdněných polovin skořápek se připevní maličká svíčka – nejnázem pomocí nakapaného vosku. Ořechová lodička se zapálenou svíčkou se vypustí do větší nádoby s vodou. Její plavba předznamenává životní dráhu toho, kdo ji vyslal. Když vydrží dlouho svítit, čeká majitele život dlouhý a šťastný. Jestliže se lodička pustí na volnou vodu, dotýčný se vydá na cesty, drží-li se při břehu, zůstane doma.

HÁZENÍ STŘEVÍCEM

Na Štědrý den se svobodné dívky mohou svého osudu zeptat, čeká-li je v příštím roce svatba. Dívka hází střevícem přes hlavu. Jestliže dopadne patou ke dveřím, zůstane i nadále doma. Pokud ale bota zamíří špičkou ze dveří ven, čekají dotýčnou vdavky a odchod od rodičů.

Tak takový střevíc nám nakreslila Pavla Kučerová z 9. třídy. Asi zrovna tímto střevíčkem dívky v minulých dobách neházely, ale to není až tak podstatné. Pavla je ale šikovná, vidíte?

LITÍ OLOVA

Na přípravu náročnější, zato významově bohatší je staročeský zvyk lití olova. Nad plamenem či na kamnech se roztaví kousek olova, které se posléze najednou vylije do nádoby s vodou. Podle tvaru, do kterého olovo ve vodě ztuhne, přítomní usuzují, co dotyčného čeká. Svobodné dívky se v něm snaží rozeznat tvář či monogram toho, kdo je jim určen. Výsledný tvar olova je také možné číst jako odpověď na předem položenou otázku.

ROZKROJENÉ JABLÍČKO

Po štědrovečerní večeři si každý může rozkrojit jablko napříč, tedy kolmo na stopku. Kdo ve svém jablku nalezne pěticiírou „hvězdičku“ ze zdravých jaderék, může být spokojen. V příštím roce ho čeká zdraví a štěstí. Pokud je jádřinec červavý, naznačuje nemoci. A když místo pěticiíré hvězdičky jsou jaderka uspořáána do tvaru křížku, hrozí nejhorší. Podobnou informaci jako jablka podle tradice ukrývají i vlašské ořechy. Kdo ve čtyřech nalezne zdravá jádra, bude sám zdravý celý rok.

Šimon Švihel

Brloh

Brloh je **BR**něnská **LO**gická **H**ra, do které se mohou zapojit všichni žáci ze základních škol a nižších gymnázií. Do této soutěže jsme pod vedením paní učitelky Judové vstoupili i my deváťáci, konkrétně Jana Dynková, Štěpán Hlaváček, Pavla Kučerová a Nikola Styblíková, neboli Společenství Buckinghamského paláce. Vedlo se nám opravdu více než dobře. Z 368 týmů jsme skončili na krásném celkovém 3. místě (mezi základními školami jsme obsadili dokonce 1. místo) a postoupili do republikového finále, které se konalo 11. a 12. prosince na půdě Gymnázia Kapitána Jaroše v Brně. Tam jsme se vypravili za doprovodu našeho pana ředitele. Po příjezdu jsme se přesunuli do laser arény, kde jsme si mohli zahrát laser game proti ostatním týmům. Další program pro nás byl připraven v jednom brněnském kině, kde jsme zhlédli 2. díl filmu Hunger Games (Hra o život), který má i knižní podobu. Nocleh jsme měli zajištěný v jedné třídě ve zmíněném gymnáziu.

Ráno 12. prosince všechny týmy získaly trička s logem Brlohu. Náš tým byl výjimečný tím, že každý jeho člen včetně pana ředitele měl jinou barvu trička. A pak už nás čekalo samotné republikové finále. Soutěž trvala přesně 2 hodiny a 30 minut. Za tu dobu jsme stihli vyřešit 7 úloh a nakonec s mírným zklamáním skončili na 4. místě. Za výkon jsme dostali diplom a barevné lahve s logem Brlohu. Trošku nás ona bramborová medaile mrzela, ale v duchu hesla – „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se!“ jsme se radovali i z tohoto umístění. Všechny aktivity z předchozího dne byly pro nás připraveny velmi důkladně a my si je náramně užili a to pro nás byla ta největší odměna. Bohužel Brloh je jen pro základní školy a nižší stupeň gymnázií, takže příští rok se této soutěže už nebudeme moci zúčastnit. Ale věříme, že naši spolužáci z 2. stupně budou v této soutěži pokračovat a dosáhnou ještě lepších výsledků než my.

Ted' něco k samotné hře

Hra Brloh je určená pro 2. stupeň základních škol a nižší stupeň gymnázií. Má tři internetová kola, v každém se řeší 10 úloh. Novinkou je malé finále, do toho však postupují jen vybrané týmy. Na vyřešení úloh z internetového kola mají děti týden, po týdnu se objeví nové. Po všechny tři týdny je na internetu zveřejňováno pořadí všech týmů, které jsou rozděleny na základní školy a gymnázia. 4. týden se koná Malé finále, které trvá 2 hodiny a obsahuje 20 úloh. Do finále postupuje 7 týmů ze základních škol a 7 týmů z gymnázií. Velké Finále obsahuje 30 úloh a trvá 2 hodiny a 30 minut.

Štěpán Hlaváček

A tady vám předkládáme pár fotografií z republikového finále Brlohu v Brně.

Co nás čeká příště?

1. Redakční rada se vám představuje
2. Co se nevešlo do tohoto dvojčísla
3. Slibovaný rozhovor s našimi prvňáčky a jejich paní učitelkou
4. Fotoromán
5. ...a něco málo dalšího

Na tomto čísle se podíleli: Míša Bolcárová, Zdeněk Fric, Martin Gestinger, Eliška Hanzlová, Štěpán Hlaváček, Vlasta Kosková, Pavla Kučerová, Martina Mudrochová, Veronika Roušarová, Šimon Švihel